

JULEBREV 2016

Kjære slekt og venner!

I år vil jeg prøve å nå dere med jule- og nyttårshilsen helst før dere sender deres hilsen. Jeg har nemlig flyttet. Fro første gnag i mitt voksne liv bor jeg i egen bolig (Banken eier alt utenom badet og kjøkkenkroken foreløpig). Sylvia og jeg trives godt i vår 70 kvm store leilighet med tre rom. Det var litt av en sjau å rydde og flytte ut av presteboligen. Mye måtte sendes til gjenbruksbutikken til NMS og noe kjørte jeg opp til Sagen (gården). Huset der er blitt et nyttig lager. Vi bor i 4. etasje i ei blokk med adresse:

Julianus Holms v. 42, 7041 Trondheim. Den ligger på Lade selvfølgelig, bak Lade Arena for dere som er lokalkjent.

Det ble en fin sommer etter de 14 dagene med arbeid i ferien for å få klargjort presteboligen. Det var trivelig å sitte på terrassen og nyte sommervær av alle typer. Sylvia var på hytta i noen uker, så jeg fikk bo meg inn litt på egen hånd også. Det var greit. Vi merker at det blir mer privat slik vi bor nå. Nå driver kjøper av gammelhuset og bygger om, de skapene vi vasket så nøye er visst blitt revet ut. Men vi er flyttet og jeg merker at jeg ikke lenger har tilknytning til dette huset, selv om jeg var med på å bygge det i 1996. Det har gjort sin tjeneste for oss og familien. Vi fant adventsstjernene i boden (ganske full) og nå henger hver vår i hvert sitt vindu. Adventsappelsinen sin har Sylvia på gang (fra Skomakergata) og i går tente vi det første lyset i adventslysestaken. Joda, det blir julefeiring i år også, spennende med nytt sted. Juletreet blir nok mindre i år. Men heldigvis opprettholdes tradisjonen med julebesøk av Jan Magnus. Han har vært på besøk flere ganger fra Namsos der han jobber som jurist fortsatt. Anne-Marie bor med sin Jon i Tønsberg og har nå begynt på lærerstudiet. Rapporten fra første praksisperiode tyder på at hun trives og har funnet sitt fremtidige yrke. Hun har kjøpt seg bil og skaffer seg førerkort snart. Jeg besøkte Jon og henne i påska og i sommer, før jeg var med og kjørte hjem med Sylvia fra hytta hennes i Arendal. I høst har Sylvia og jeg hatt fine helger sammen på hytta i Budalen. Hun har fått plukket bær og fartet rundt. Jeg er litt mer bedagelig sånn. Det er fint å stå for indretjenesten, ha passe store vedlikeholdsprosjekter og nyte utsikten fra min nye stol som jeg fikk i 60-års gave. Den er solid, to tom-fir.

Jada, jeg ble 60 år i våres, men gudstjeneste og påfølgende kirkekaffe, som seg hør og bør. Vi var vel ca 120 stykker på kirkekaffen. Sterkest for meg var at gamle og nåværende ungdomsledere kom, omkring 30 i tallet. Gaver og gode ord varmet og forteller at jeg har levd et presteliv som mange er blitt berørt av og er takknemlige for. Det er en stor glede som jeg bærer med meg, selv om travelhet og strukturer kan være en større utfordring enn før. Jeg har gitt meg selv et «tenke- og kjenne - etter – år» for å finne ut om jeg fortsetter etter fylte 62 eller om jeg går av med AFP da. Det avhenger av helsa, motet og de rammebetingelser og ytre strukturer som legges. Det er store forandringer på gang i Den norske Kirke når vi nå kaster loss fra Staten. Det er spennende å være med på denne reisen, men hvis den fører til avstand lokalt mellom kirkehus, nærmiljø og de som bor der, tror jeg at jeg kommer til å slite. For meg som folkekirkeprest har den medmenneskelige kontakten med folk og frivillige i soknet vært første prioritet, ikke minst i vår tid trenger folk i alle generasjoner å oppleve at de hører til et sted og kan bidra der, med sitt nærvær, med sin tid, slik de er.

Å høre til og bli mottatt er et privilegium som ikke kan føres inn i statistikker eller børsnoteres, men du verden så verdifullt det er for oss.

I høst har jeg vært hos legen og han finner en del som forteller at jeg har levd en stund. Tiden er inne til ta hensyn til alder og krefter som finnes, ikke de som var. Fortsatt har jeg stor glede av å omgås ungdommer og konfirmanter, men det går vel ei grense der og. Jeg kan jo ikke ende opp i hornet på veggen eller med rullator. Det siste tok jeg i bruk i pinseprekenen da vi hadde konfirmasjon her på Lade i vår. Helligånden kan være en rimelig luftig størrelse for de fleste av oss, men rullatoren er en brukbar illustrasjon: Den kan være med å støtte oss overalt. Vi kan sette oss å finne hvile i den og vi kan få hjelp til å frakte med oss de virkelige gode og verdifulle bagasjen vi har fått fra den gode Gud, til livet og troen.

Nå står adventstid og julefeiring for døren. En av ungdomslederne sitter i kassa på Bunnprisbutikken tvers over gata. Allerede i oktober var julebrusen fra EC Dahls fremme og hun spurte: «Har du klar ideen til prekenen juleaften snart ?» Hyggelig med forventninger. Foreløpig er ideer og juleprekener på utviklingsstadiet. Det kan være mye arbeid i det. Men det er fortsatt meningsfullt å forberede julehøytiden i Lade menighet. Jeg vil dele denne julesalmen av nyere dato med dere.

1.Solbarn, jordbarn, bak din tynne hud.
stråler mot oss kjærlighet fra Gud.
Hør oss, se oss, Stjernebarn, stig ned,
så jordens barn i alle land finner julens fred.

4.Bortskjemt, ensomt barn som vil ha mer.
Trosbarn, Guds barn, håper, venter, ber.
Hør oss, se oss, Stjernebarn, stig ned,
Så jordens barn i alle land finner julens fred.

2.Flyktning, krigsbarn, hjemløs og forlatt,
Misbrukt, skadet i den dype natt.
Hør oss, se oss, Stjernebarn, stig ned,
så jordens barn i alle land finner
julens fred

5.Håpsbarn, fredsbarn, Barn av evighet,
Vis hvert jordbarn himlens herlighet.
Hør oss, se oss, Stjernebarn, stig ned
så jordens barn I alle land finner julens fred

3.Glemt barn, skremt barn, med sitt såre sinn,
Ingen merker tåren på dets kinn.
Hør oss, se oss, Stjernebarn, stig ned,
så jordens barn i alle land finner julens fred.

Tekst: Shelley Murray, norsk: Eivind Skeie

Melodi: Carlton R. Young

Gledelig jul og et velsignet godt nytt år ønskes dere alle fra Jan Asbjørn